

[Socialministeren.]

forsorgsgrene og for at sikre en vis ensartethed i standarden. Det har ikke været meningen at udvide statsadministrationen, så den får et større omfang end i dag, men de rammer, der fastlægges ved lovforslaget, skulle tværtimod gøre det muligt efterhånden at aflaste centraladministrationen for en hel del afgørelser i enkeltsager, som henlægges til kommunale eller amtskommunale myndigheder, og de centrale myndigheder skulle så i højere grad beskæftige sig med planlægning, koordinering i forhold til andre ministerier og styrelser og rådgivning og vejledning over for kommuner og amtskommuner.

Der er ikke taget stilling til, om der inden for styrelsen skal opretholdes særskilte afdelinger for børne- og ungdomsforsorg, sær-forsorg osv., eller om der for at fremme koordineringen mellem disse områder bør gennemføres en anden opbygning. Som nævnt i bemærkningerne er det hensigten at nedsætte en arbejdsgruppe til at forbedre oprettelsen af socialstyrelsen. Det påtænkes at anmode denne arbejdsgruppe om at overveje styrelsens nærmere opbygning. Dette planlægningsarbejde vil blive søgt nøje koordineret med foranstaltninger, der i øvrigt er iværksat til rationalisering af statsadministrationen.

Jeg gør opmærksom på, at de foreslåede bestemmelser om en socialstyrelse ikke medfører ændringer i sundhedsstyrelsens stilling som centralstyrelse for sundhedsvæsenet.

I overensstemmelse med kommissionsbetænkningen er det foreslået i § 21, at der oprettes et styrelsesråd, der skal være rådgivende for socialstyrelsen, og som skal have styrelsens chef som formand. Hvis socialstyrelsen skal kunne varetage sine opgaver på en tilfredsstillende måde, vil det være af afgørende betydning, at styrelsen har et nært samarbejde med kommunerne, arbejdsmarkedets hovedorganisationer og styrelser på tilgrænsende områder, herunder sundhedsstyrelsen og centralstyrelsen for skole- og undervisningsvæsenet. Dette er baggrunden for forslaget om etableringen af et styrelsesråd med repræsentanter for disse institutioner og organisationer. Efter at styrelsesrådet er etableret, vil det antagelig være muligt at ophæve en del ekssi-

sterende udvalg og nævn i forbindelse med den påtænkte revision af en række sociale love.

I § 25 stilles der forslag om oprettelse af et kvalifikationsnævn, der skal udtale sig om kvalifikationerne hos ansøgere til stillinger som leder af amtskommunernes social- og sundhedsforvaltning. Amtsrådet har efter forslaget pligt til at indhente udtalelse fra nævnet, men nævnets udtalelse er kun vejledende for amtsrådet.

Et sådant nævn er et sidestykke til de sagkyndige udvalg, der ifølge lægeloven skal udtale sig om besættelsen af ledende lægestillinger bl. a. inden for det kommunale sygehusvæsen. Når det foreslås, at ansøgninger om disse lederstillinger skal passere et kvalifikationsnævn, er det, fordi disse ledende tjenestemænd skal varetage sagsområder, der er af afgørende samfundsmæssig betydning, og som hidtil overvejende har været undergivet statsadministration. Amtskommunerne har derimod hidtil ikke varetaget opgaver inden for disse områder.

Kapitel 8 vedrører den kommende revision af den offentlige sygesikring. I kommissionen har som bekendt et flertal foreslået, at både en kommende udbygget dagpengeordning og en sygesikring for hele befolkningen skulle administreres af kommunerne for at sikre koordinering med andre sociale og sundhedsmæssige ydelser. Regeringen er enig med flertallet i dette forslag og har fundet det rigtigt, at der allerede nu træffes en principiel beslutning af folketinget om dette spørgsmål. Det vil være af betydning for kommunerne, når de skal træffe dispositioner for den kommende tid, at være orienteret om, at det påtænkes i løbet af en kortere årrække at overføre opgaver med administrationen af dagpenge og den offentlige sygesikring i øvrigt til kommunerne.

Sygekasserne har i tiden, siden de blev oprettet i forrige århundrede, haft stor betydning for befolkningens adgang til sygebehandling og dermed for den sociale tryk-
hed her i landet. Det har i høj grad været værdifuldt, at sygekasserne har sikret adgangen til gratis lægehjælp ved praktiserende læge for størstedelen af befolkningen. Den kampagne, der i den senere tid har været iværksat, kunne give befolkningen